

Mulighed for Øje, at ogsaa de nordiske Lande kan blive draget ind i den Krigens Malstrøm, der i Løbet af de sidste Aar har truet med at opluge de europæiske Folkeslag, idet de i saa Fald vil tilbyde Staten at træde hjælpende til for at erstatte nogle af de Mænd, der af Krigen drages fra deres daglige Dont.

I Forbindelse hermed er det Spørgsmaal blevet opstillet: Hvor bliver de danske Kvinder af? — og der er peget paa, at den norske Regering støtter Kvindernes Organisationsarbejde ikke blot med Penge, men ogsaa — hvad der er af endnu større Betydning — med sin Autoritet. Vi havde ventet, at en eller flere af de ældre og større Kvindeorganisationer her i Landet vilde have løst det ovennævnte Spørgsmaal, men hvad der er kommet offentlig frem derom, forekommer os ikke ganske fyldestgørende. Det vides dog, at der i Efteraaret 1914 fra forskellige Sider underhaanden er truffet Aftaler og Foranstaltninger, som straks kunde synes fortrinlige, men som senere enten er gaaet i Staa, eller som paa anden Maade har vist sig uigennemførlige.

Oplysning om alle disse Forhold kan kun skaffes ved Statens Indgriben, og derfor tillader vi undertegnede os at bede den højtærede Konseilspræsident om at tage denne Sag i sin Haand.

Vi ved, at der er Kvinder, der har skaffet sig en kortvarig Uddannelse i Sygepleje for under en mulig Nødstilstand af lokal eller national Karakter at kunne tilbyde deres Tjeneste som Hjælp for Sygeplejerskerne, der vil faa mere end fuldt op at gøre med at opfylde de stadig voksende Krav. Vi ved ogsaa, at mange andre Kvinder, hvis en Ulykke skulde bryde ind over vort Land, uophødelig vil melde sig til Tjeneste, hvor som helst de maatte kunne gøre Gavn.

Det er paa disse Kvinder, vi først og fremmest tillader os at henlede den højtærede Konseilspræsidents Opmærksomhed med en Bøn om, at der 1) maa blive rettet en Henvendelse til dem, for at man kan komme paa det rene med, hvor hver især i det givne Øjeblik vil kunne gøre mest Gavn, og 2) at Staten vil give dem Lejlighed til at skaffe sig en om end kun ringe Forberedelse til den Tjeneste, som de vil tilbyde deres Egn eller deres Fædreland i Nødens Stund. Under en mulig indtrædende Nødstilstand vil der ogsaa blive Brug for Hjælp til al anden Kvindegering ved Siden af Sygeplejen, men her til kommer, at mange vaabenføre Mænd i

Krigstilfælde vil blive draget fra det Arbejde, hvormed de er optagne i Fredstid, og der vil være Trang til midlertidig Hjælp adskillige Steder, hvor en Kvinde kan træde til lige saa godt som en ikke særlig uddannet Mand.

I Henhold til ovenstaaende tillader vi os i al Ærbødighed at rette et indtrængende Andragende til den højtærede Konseilspræsident om, saa snart ske kan, at tage Spørgsmaalet om Kvinders Forberedelse til midlertidigt Arbejde i Statens Tjeneste under vanskelige Forhold op til alvorlig og velvillig Overvejelse og til snarlig Foranstaltning.

Det er, som sagt, 1½ Aar siden, vi indsendte dette Andragende, men vi har intet hørt til det siden. Var det blevet modtaget med Velvillie, og var der, som vi bad om, kommet en snarlig Afgørelse af det, vilde vi nu have staaet rustet til at sende en stor Skare af Kvinder ud til at tage det Arbejde op, som der for Tiden er saa uendelig Trang til. Det har vist sig, at det, vi frygtede, er gaaet i Opfyldelse, og jeg vil gerne rette det Spørgsmaal til den højtærede Statsminister: Hvilken Skæbne har dette Andragende faaet?

Formanden: Folketingsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Simonsen: Jeg vil kun sige et Par Ord som Illustration til det ærede Medlems (Karen Ankersted) Tale om Nyborg Straffeanstalt. I Fjor Sommer var der paa Anstalten en ung Mand, som Anstalten ansaa for at være opdraget saaledes, at han kunde gaa ud i Livet. Han blev sendt til en Herregaard i Nærheden af Aarhus, hvor han skulde være Resten af Straffetiden og leve under ganske samme Forhold som de øvrige af Gaardens frie Arbejdere. To Dage efter kom han til Aarhus Arrest og anmodede om at blive sendt tilbage til Nyborg Straffeanstalt, for Livet paa den Herregaard var uudholdeligt, han maatte bede om at komme tilbage til Straffeanstalten. Denne Herregaard ligger i det ærede Medlems Valgkreds, og Arbejdsgiveren er sikkert en af det ærede Medlems bedste Støtter blandt Vælgerne. Jeg vil henstille til det ærede Medlem at medvirke til og arbejde for, at Arbejdsforholdene ude i Livet kan blive saaledes, at Straffangerne kan være tjente med at opholde sig og arbejde der, naar Anstalterne mener, at de er egnede til at træde ud i Livet.